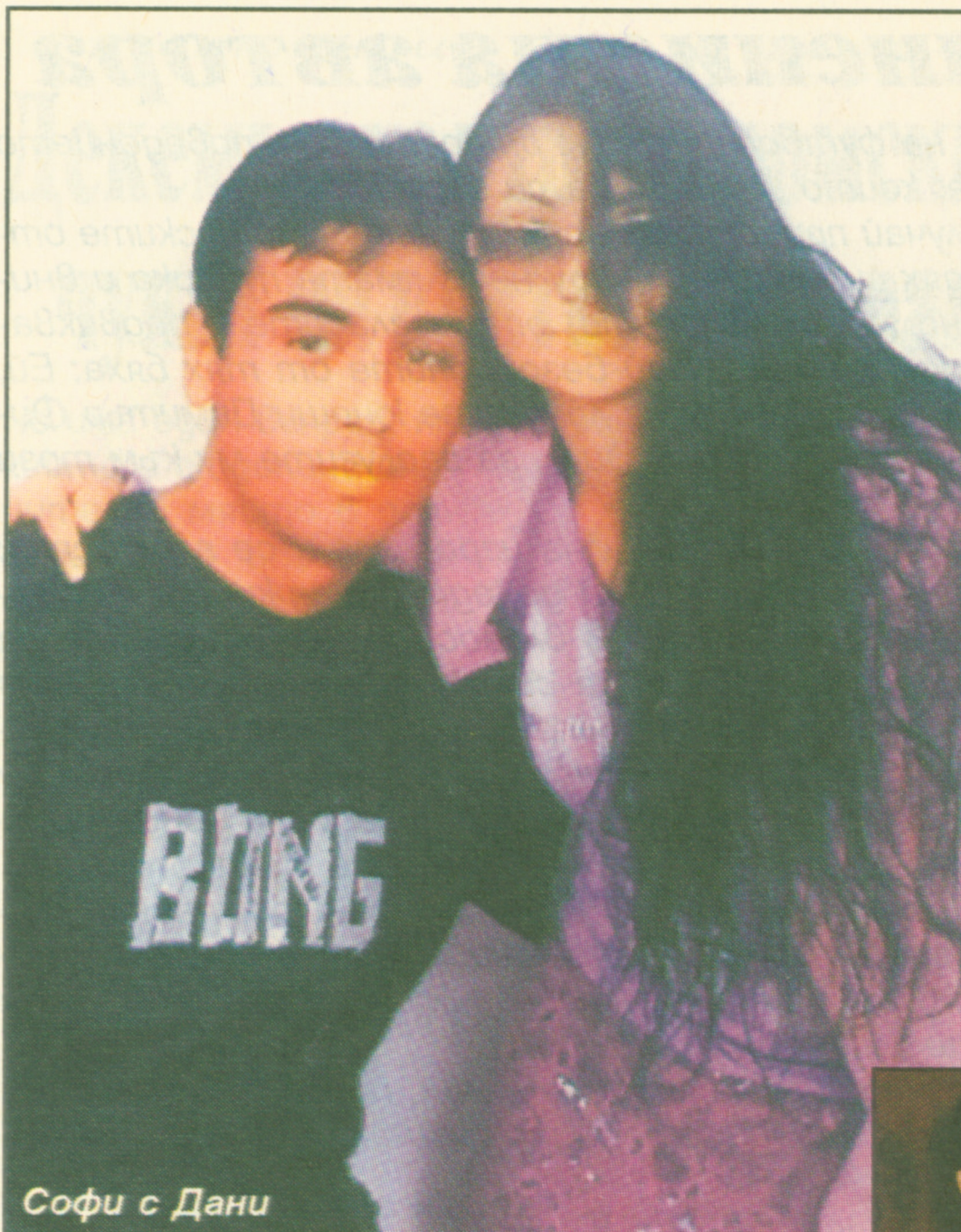




Софи с Дани

Как е настроението?

- Много съм щастлива, много емоции около мен. Ходим на купони с колеги и приятели. Ходя пак по участия, концерти. Въобще много добре се чувствам.

И поемаш нов живот?

- Мога да кажа, че осем години живея по един и същ начин. Като че ли всичко бе програмирано: участия, колата, спане - участия, колата, спане. Много скучен живот имах. Петър също бе скучен. За това пък Дани е емоционален, има чувство за хумор, въобще голям веселяк. Пасваме си, защото е стрелец, като мен. Постоянно правим нещо. Виждаме се с приятели, ходим по дискотеки, почиваме. Много добре се чувствам. Както казва майка ми: "Ти като че ли сега откри истинската любов, връщаш се в момичешките си години. А и го сега не си имала мъж ергенин, а все женени."

Родителите ти как приеха тази новина?

- Отначало беше шок за тях, малко ги разстроих. В крайна сметка, ми казаха, животът си е твой, ти си достатъчно голямо момиче. Щом ти си щастлива - ние се радваме. Пък и Дани е живял с нас и те го познават. Много го обичат. Така че, вече са свикнали, ходим си на гости при тях, майка ни готви.

Как се случи това?

- Как се случи - сега пред този вестник ще разкрия цялата ми душа. Пред другите не можех. Преди две години харесах Дани. Всяка вечер почти го сънувах. Но никога не съм му го казвала или показвала. Както и той сега ми каза, че ме е харесал, но и той не ми го е показвал.

- Доиде моментът?

Петър си строи къщи на село. Преди около един месец ми каза, че отива да осигури майстори. Два три гена няма да го има. Дачо, казва, /така

го наричат родителите му/ ще остане да те вози по участия и срещи. Казах - хубаво, таман сега е моментът да кажа на Дани, че го харесвам.

И така Петър си отиде на село, а Дани остана да ме вози. И един ден, в колата, докато Дани ме возеше, от приказка на приказка, от шега на шега, казах му: "Дани, аз съм влюбена." Така ли, в кой, како Софке?", пита той. И аз му казвам, ами много прилича на теб. Има като твоите вежди. После Дани ми каза, "Аз се досетих, че това съм аз, ама ще я питам, дано да съм аз." Попита ме каква зодия е и аз му отговорих - като тебе стрелец. И той ми каза, "Ами аз мисля, че вече се досеща кой е." Но спряхме да говорим по тази тема. Вечерта се прибрахме вкъщи, в Етрополе. Доиде в спалнята ми и ми каза: "Како Софке. Няма да мръдна от тук, докато не ми кажеш в кой си влюбена. Имай ми доверие, няма да кажа на тати - познаваш ме." И аз му отговорих, че ми е неудобно да му кажа в кого съм влюбена. После ми казах: "Влюбена съм в теб!" Сърцето ми туптеше, като че ли щеше да се пръсне. Имах чувството, че ще умра. А той ме гледаше в очите и ми каза: "Боже Господи, не мога да повярвам, че ми го казваш. Аз отдавна много те харесвам, но не съм могъл да ти го кажа." Предупредих го да не ме закача. Цяла нощ сме си разказвали какво сме изпитвали един към друг. После посегна пръв и ме целуна. Беше много хубаво. Започнахме да мислим какво ще правим, когато се върне Петър. Дани предложи малко да изчакаме, да видим как ще се развият нещата, времето ще покаже. Обаче на другия ден Петър си доиде. И аз ре-

...и със сина си
Лоренцо

СОФИ МАРИНОВА:

Не вършат грях онези, които съгрешават от любов

ших, че не мога да бъда с двамата. Седнахме да говорим. Казах му Петре, знаеш, че от много години не искам да живея с теб. Знаеш, че съм ти казала, че много ми е скучно с теб, че не те искам. Искам нещо друго да ми се случи. Много те моля да си събереш багажа и да си тръгнеш. Каквото било, било. До тук. А той ми отвърна: "На теб ти хареса два три гена да си купонясваш без мен, хубаво - ще те оставя още два - три гена, ти ще се обадиш да се върна." И каза на Дани да си събира багажа да си тръгват. Взе Дани и аз останах

сама. На другия ден Петър се обажда уж да види Лоренцо, пък да се върне при мен. Аз му откажах да види Лоренцо, тъй като бе минал само един ден. Казах му да изпрати Дани, че имам ангажименти и няма кой да ме вози. През това време Дани разказал историята на малкия си брат и леля си. На тръгване към София, Дани е казал на брат си да предаде на Петър, че ние двамата се обичаме. Дани пристигна при мен, през това време брат му съобщил на баща му новината. В един момент звъни телефона на Дани. Обаждат се Петър: "Тати, вярно ли е това, което ми казва брат ти за каква ти Софка?" И Дани ми каза: "Да, тате, ние се обичаме" и Петър полудя. Започна да увещава Дани да се върне при него. Казал му е, че аз съм го побъркала, че сме луди, че ни е направена магия, после наговори и на мен разни работи, че не съм добре и трябва да ходя на психиатър. Не мина без караници. Обаждат се и на нашите, съобщих на вестниците. Братята ми недоволстваха от връзката ми с Дани, защото Петър ги настроиваше. Човекът буквално полудя. Доста караници имах. Радвам се, че сега нещата поумихнаха. Нали знаеш, всяко чудо за три дни.

/Доиде и Дани/

Ето и Дани вече е тук. Искам да те питам как реши да му повярваш, да направиш тази рискована стъпка, той все още е много млад?

Да си призна, не му вярвам. Иначе го знам от

дете. С една дума - аз съм го отгледала. Вече е мъж и в момента го опознавам. Да ти кажа, нямам му доверие, защото е по-млад и може би ще дойде момент когато ще спре да ме харесва. Все пак разликата ни е девет години. От друга страна се успокоявам, че сега ми е хубаво и съм с него. И не ми пука. Пък каквото ще да се случва напътък. Ние сме от една зодия - Стрелец и по принцип мога да му се доверя, защото сме обидчиви. Връзките на стрелците са дълготрайни.

Не ти го пожелавам, но след като вярваш в зодиите, не мислиш ли, че след време между вас ще прехвърчат стрели?

- Засега много се разбирате. Мислех, че като сме от една зодия няма да се разбираме. Но както кажа черно и той казва черно. Докато с баща му беше точно обратното. Аз кажа черно, той казва бяло. За сега много се разбираме.

Значи ли, че нещата са били предвидително подготвени?

- При мене, да!

Дани, на теб тежи ли ти нещо на съвестта, заради баща ти?

- И двамата имахме угризения. Казахме си, че не е хубаво това което вършим. Но пък много приятели ни подкрепят и казват, че е божка работата и да не му мислим чак толкова. Има кой да ни съди.

Голямата ти мечта, до колкото аз те познавам, беше да имаш дете. Имаш ли други мечти?

- Мечтата ми, която чаках две години, е била да съм с Дани един ден и ето тя се сбъдна. Винаги съм казвала, че за каквото съм мечтала, се е сбъднало. В момента мечтая да направя хубав албум, честно да си кажа, в миналите две - три години не съм доволна от себе си. Не съм направила хубави песни. Само една "Василица", но нямах хитови песни. Може би това стана така заради Петър. Винаги съм му казвала, че на една певица трябва нещо хубаво да и се случва, за да има стимул и желание да прави хитове. В момента се чувствам точно така и ще направя най-хубавия албум.

В последния албум "Пет октави любов" песните ти носят заглавия: грях, изневяра, лъжа. В песните ти има ли текстове свързани с твоя живот?

Това никога не съм го казвала, даже съм го отричала. Да, разбира се, че песните ми имат общо с живота ми. Но, никога не съм го казвала, заради Петър, за да не се засегне. Истината е, че аз съм си оплаквала живота. Сега ще покажа, колко добре се чувствам.

Тогава ще ни признаеш ли кой е лъжеца от песента "Лъжец"?

Кой!? - Петър! /И се смее./ Той е лъжеца. Много пъти съм го хващала да ме лъже за много неща, но това са много лични неща и не искам да ги споделям.

А песента "Грях" със Звонко Демирович?

Тази песен е на Звонко. Той беше влюбен в една наша колежка, няма да кажа името ѝ. Знаем, че знаеш коя е. Той много я обича и го гнес. Така че, текстът е негов. А пък аз преоткрих себе си и Петър в нея, защото се пее така: "Мангълът те чорава тут, те ромнятар те чшаваендар...". И в песента жена му го побеждава и го спечелва отново. Много ще се радвам, ако Петър се прибере с жена си, но това е да ли ще се получи сега.

Предразполагал ли те е Петър да се чувстваш като кралица?

- Не мога да кажа, че не ме е предразполагал. Той е много добър мъж. Повечето от моментите ми с него са хубави, все пак това са осем години. А най-хубавото е, че създадохме Лоренцо. Синът ни е създаден с Любов.

Тогава с какво те отблъсна Петър?

- Със скучния му начин на живот. Той е зодия Дева и е домошар. Обича спокойствието, семейството, дома, уютта. А аз съм купонджийка. А може би това ме отблъсна от него. Другото нещо е, че не ми даваше да се развивам.

Това е сериозно обвинение?

- Искала съм по някой път да оставам сама, да се виждам с приятели, да ходим на кафе, сама да карам кола, да ходя на маникюр, масаж, фризор. А той постоянно се е движел с мен навсякъде. Това ме задушаваше, отнемаше ми свободата. Това е неговата голяма грешка. Предупредих го да прави нещо, за да не сме постоянно заедно, защото ще ме загуби. Той отказваше, искаше все да е до мене. /смее се/

Как приеха родителите на Петър вашата постъпка с Дани?

- Много добре познавам

майка му и баща му. Те са много добри хора. Всъщност те са отгледали Дани и много обичат и двамата. За сега не съм чула да ме укоряват. Но и така да е, те са техни лични неща. Дани трябва да каже. /Дани мълчи./ Софи към Дани: Баба ти нищо не казва за мене, нали? Като се карат, на теб се карат, не на мен.

Какво очакваш от Дани?

- В момента нищо не очаквам. Хубаво ни е. Искам да не е постоянно с мен, защото ще ми омръзне. Сигурна съм. Аз му казах вече.

Нали сте в началото на любовта, как така ще си омръзнете?

- Сега влюбен в една постоянна заедно. И той си има ангажименти - бизнес с моите братя. Надявам се, че няма да ми досажда, защото обичам свободата.

Ако трябваше да застанеш пред Господ и да се защитиш за постъпката си, как во ще Му кажеш?

- Не съм се замисляла, да ти кажа. Не знам. /Този път Софи се замисля, и то сериозно./ Какво да ти отговоря?

Забелязвам, че много се смееш?

- Щастлива съм, защото обичам. Грях ли е да обичаш?

Но все пак Дани е син на Петър, а ти имаш дете от Петър, който е брат на Дани?

- Това само нашите ромии го казват. По този начин само ние разсъждаваме. А хората около мен го приемат за нормално. Аз самата познавам много такива случаи.

Добре, как би го обяснила на ромите?

- Който е безгрешен, нека пръв хвърли камък срещу мен. Нека не ме укоряват. Пожелавам такава любов всекиму. Докато си говорехме за грях и Софи се чудеше какво да каже в своя подкрепа, Дани отвори късметчето сервирано с кафето ѝ. Там пишеше така: "Не вършат грях онези, които съгрешават от любов". Софи много се изненада, а аз не можех да повярвам, че ѝ се падна точно това. Тя много се зарадва, защото въпреки голямата ѝ любов, дълбоко в нея имаше угризения. Това късметче ѝ даде кураж и тя облекчено въздъхна: "Христо, това не ли е истина. Това не е ли Божия работа, точно на мен и сега да ми се падне такъв късмет? Това е отговорът ми към ромите".

Разговора води Христо Христов